

in če si kaj privoščiti, si lahko, ker ima, in s tem se ne bo zapravljaj. Kadar bodo vsi kmetje to dosegli in doseči morajo, če se bodo začeli povsod gibati, tedaj si ustanovijo: kmečko hišo, kakor imajo svoje »kamore« trgovci, odvetniki itd.

Kadar dosežemo to, tedaj bo kmetski stan zagotovljen svojega obstanka, dočim je zdaj osamljen, ter prepuščen (ne na milost, ampak, na nemilost »spekulantov«), in židov, ki bodo s svojimi žitnimi in drugimi »borzami« vničili kmeta v par letih, če se ne vzdrami. Toraj vzdramite se kmetje povsod, in snujete v vsaki župniji kmečke zadrage. Ako ne veste začetni, prosite gospoda Kača, ki biva v Žalcu, pošta Žalec, da vas podučiti. Najprej morate imeti dvakrat prepisana pravila in zapisnik za kmečko zadrugo, in ko to imate, skličite osnovalni shod. Vse drugo, kako kolekovati itd. bo vas podučil g. Kač. Mi se temu gospodu očitno zahvaljujemo. Bog plati! Naj še omenim to, da vlada zelo pozorno opazuje naše kmečko gibanje in da iskreno želi, da bi se kmetje povsod gibali, ker je to koristno kmetom in vladi, katera ne more obstati brez kmečkega staná. Zato vlada zelo rada podpira to podjetje. Toraj na delo!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Osebnosti.) Imenovan je dekan v Konjicah vlč. g. Jernej Voh za knezoškofjskega konzistorijalnega svetovaleca. Župnik v Vitanju, drž. in dež. posl. vlč. g. Jožef Žičkar je imenovan kn.-šk. svetovalecem. Častitamo! — V pokoj sta stopila župnika gg. Ivan Trampuš in Andrej Fekonja.

(Spremembe na srednjih šolah.) Dr. Rihard Schubert, dosedaj na mariborskem gimnaziju pride v Gorico, na njegovo mesto pride dr. Fr. Vogel iz Ogrskega Gradca. Prof. Bittner na realki v Mariboru je prestavljen na Dunaj, na njegovo mesto pride dr. Nikolaj Krasnig iz Dunaja.

(C. kr. gimnazija v Mariboru.) V prvi razred (slovenski in nemški oddelek) c. kr. gimnazije v Mariboru se bodo učenci sprejemali dne 15. t. m. od 2—5 ure popoldne v šolski sobi III. a. razreda. Sprejemna skušnja se vrši drugi dan ob 9. predpoldan.

(Spremembe pri sodiščih.) Kot avskultanta prideta iz Gradca v Maribor k okrožnemu sodišču dr. Gustav Hödl in dr. Josef Partitzky; v Radgono pride kot avskultant dr. Gregor Krek.

(Iz šole.) K Veliki Nedelji pride kot učitelj g. Ivan Žolnir, podučitelj v Framu, kot podučiteljica v Ptuj okolica gospica Jelica Milčinski, dosedaj v Središču, k Št. Pavlu pri Preboldu kot podučiteljica gospica Leopoldina Piano, dosedaj v Št. Lenartu nad Laskim. Učitelj na nemški deški šoli v Ptuj g. Fr. Suher je imenovan vadničkim učiteljem na moškem učiteljskem v Ljubljani.

(Nove sv. maše.) Dne 21. julija bodo vsprejeli novomašniki subdijakonati, 23. julija dijakonati, 25. julija presbiterati. Nove svete maše bodo imeli č. gg.: Franc Bratušek pri Sv. Barbari v Halozah 20. avgusta, Alojzij Kramaršič v Litiji na Kranjskem 15. avg., Rudolf Krener v Laškem trgu 30. julija, Fr. Lovrenko pri Sv. Lenardu blizu Velike nedelje 15. avg., Karol Malajner v Hočah 20. avg., Alojzij Musi na Vranskem 6. avg., Alfonz Požar bo prejel radi mladostnosti le prva dva višja reda, subdijakonati in dijakonati. Jakob Gašparič pri Sv. Antonu v Slov. gor. 20. avg., Anton Kociper v Ormožu 20. avg., Vincenc Lorenčič pri Sv. Jurju v Slov. gor. 15. avg., Ferdinand Pshunder pri Sv. Magdalen v Mariboru 6. avg., Janez Vogrin v Negovi 27. avgusta.

(Mariborski Nemci pred sodiščem.)

V pivovarni Götzevi je bil koncert. Udeležilo se ga je, kakor pri takih prilikah, obilo občinstva in med mnogimi tudi dva Slovence, katera sta trn v peti nekaterim tukajšnjim nemškim mladičem. Ko ju opazijo pri Götzu, sklenejo oba zapoditi od veselice in če treba s silo. Posebno so se izkazali junake: Jože Schwefer, mestni uradnik (!), Kunibert Steinlechner, pisatelj pri davkarji (!) in Otmar Korošec (!) (čistokrvni Nемец) trgovca sin v gosposki ulici, kateri zeló rad in uljudno spravlja slovenske groše v predaleček. Ti trije so bili toženi od gospoda N—ka, ker so ga psovali, kakor: »Windisches Gesindel, Windische Brut, Pereat Windische!« Ker so bili trije, so ga zgrabili in vlekli do vrat — ter bacnili na prosto. Čudno! Tudi neki vojak (četovodja), dragonec, je pomešal se vmes in pomagal vžigati te fantičke z besedami: »Heil und Sieg, Windischen den Strick, die Deutschen sollen leben, die Windischen krepieren; Pereat Windische« in konečno izrekel: »Wenn so ein Windischer in die Kaserne kommt, lass ich den ganzen Zug auf ihn kommandieren, und ihm den Kopf abschlagen.« Vse imenovane besede so dokazane bile s pričami!! O tem olikanem vojaku še nismo zadnje besede izrekli, ker tudi on je naznanjen njemu pristojni oblasti. Prvo imenovani trije pa so imeli plačilni dan pretekli teden pred sodnikom. In kaj je bilo?

Kakor vedno. Prosili so za odstop nadaljnjega postopanja proti njim, kar je gospod N—k veledušno tudi storil s pogojem, da skupno plačajo vse tri odvetnike za obe obravnavi, katere so imeli in da darujejo 10 gld. za slovensko dijaško kuhinjo. Gospod urednikovič! Drage volje so to storili — samo premalo je zahteval žaljeni gospod; pustil naj bi jih raje pihati kašo po par dni, da se jim ohladi nemška kri. Zapomnijo pa naj si vsi tisti in tudi drugi izzivalci, da bomo vsi zeló oprezni v bodoče in osobito še ti in drugi že napadeni gospodje, da v bodoče ne bo več tako z lehkoma slo s par petaki, ampak vsak izzivač bo moral iti v zaslužen »kajho«, a v slovenskih listih bo vsak pribit, da bo ljudstvo tudi vedelo se varovati takih prodajalnic, kjer strežejo zagrizenci, in pa da bodo uradni predstojniki zvedeli ter jih podučili, kako se je vésti med mirnimi ljudmi. Sicer pa bi priporočal premnogim nemčurjem kupiti in marljivo čitati knjigo, ki je nemška, in sicer: »Der Umgang mit den Menschen.«

(Sprejemanje v c. in kr. infanterijsko kadetno šolo v Strassu na Štajarskem.) Začetkom šolskega leta 1899/1900 (16. septembra) vzprejme se v I. tečaj infanterijske kadetne šole 30 do 50 gimnazijcev in realcev kot gojence. Sprejemni pogoji se dobivajo v knjigotržnici L. W. Seidel & sin (na Dunaju, Graben) izvod po 30 kr. tudi zapovedništvo imenovanega vojaškega vzgojevalnega in izobraževalnega zavoda je pripravljeno dajati ustno in pismeno potrebna pojasnila.

(Hranilnica in posojilnica v Šmarju) pri Jelsah je imela v prvem polletju denarnejega prometa 99.926 gld. 28 kr. Posojil je bilo danih 20.269 gld., a vrnjenih 9331 gld.; hranilnih vlog je bilo vloženih 29.274 gld. 65 kr., a vzdignjenih 21.242 gld. 67 kr. Opravičnih deležev se je vplačalo 427 gld.; pristopilo je 52 novih zadružnikov. Posojila se dajajo proti 6% obrestovanju in sicer samo zadružnikom; hranilne vloge se obrestujejo po 5%.

(»Naša straža«.) Duhovščina zbrana v starotrškem župnišču je poslala po č. g. J. Rotnerju za »Našo stražo« 23 kron; za ravno isto so darovali po č. g. Ant. Kocbeku p. n. gg. Jos. Jurčič, Ivan Pajtler in A. Kocbek po 2 kroni, J. M., A. Majhen, Jos. Čuček, Janez Čuček, Fr. Dobaja po 1 krono; skupaj 11 K.

(Za šolo na Muti) je nabral č. g. Jos. 20 K, katere so darovali p. n. č. gg. Janez Vreže in A. Podvinski po 4 K, dr. Medved in Gregor Hrstl po 3 K, Sigl in Neimenovan po 2 K, Štefan in A. Jukret po 1 K.

(Današnjemu listu) je dodano 2 strani priloge radi obilih dopisov.

krasen kip, ki predstavlja pretresljiv prizor: Jezus sreča svojo ljubljeno mater.

Peto postajo zaznamlja štirivoglat rdečkast kamen v zidu vogelne hiše; tukaj so Šimona cirenejskega, s polja se vračajočega prisilili, da je pomagal Jezusu križ nositi. Ustno izročilo trdi, da je blizu tukaj stala hiša bogatinova, ki se je oblačil v škrlat in tančico in se vsaki dan imenitno gostil; ubogi Lazar pa je ležal pred vrati bogatinovimi in je bil poln ran. Želel se je nasititi z drobtinami, katere so padale z bogatinove mize, a nihče mu jih ni dal; le psi so hodili lizat njegovih ran. A po smrti je prišel Lazar v naročje Abrahamovo t. j. v nebesa, bogatin pa je bil pokopan v pekel.

Od te postaje naprej pelja križev pot v breg proti zapadu skoz ozko, temno in umazano ulico, po kateri smo pa najbolj pogosto hodili, ker vodi na Kalvarijo. Tam kjer je stala hiša usmiljene Veronike, ki je Kristusu ponudila potni prtíč, imajo dandanes svojo kapelo zjedinjeni Grki in od zunaj zaznamlja kraj šeste postaje povprečno vzdian kos stebra. Prt sje Veronike, ki kaže podobo Jezusovega obličja, je zdaj shranjen v Rimu, v papeževi cerkvi sv. Petra.

Pod precej dolgim obokom prišli smo do 7. postaje: »Jezus pade drugokrat pod križem«; tukaj so nekaj bila sodnijska vrata,

na katera je bila pribita smrtna obsodba, ki se je tu navadno drugokrat prebrala. Na tem sv. kraju imajo oo. frančiškani lepo kapelico, ki je bila tudi ob našem obisku razsvetljena kakor vse druge sv. postaje. — Kakih 60 stopinj višje je 8. postaja: Jezus tolaži jokajoče Jeruzalemske žene; zaznamlja jo celo neznan križ na zidu grškega samostana. — Da smo prišli k 9. postaji, morali smo iti nazaj k sodnijskim vratom in potem skoz ozko ulico naprej do koptiškega samostana, kjer je vzdian steber na mestu, na katerem je Jezus tretjekrat padel pod križem. Vseh zadnjih 5 postaj je pa v cerkvi Božjega groba; 10. Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo, je pri oltarju razdeljenja Kristusovih oblačil; 11. p. Jezus je na križ pribit, je na Golgati pri katoliškem oltarju; 12. p. Jezus umrje na križu, pa nekaj na levo pri grškem oltarju; 13. p. Jezus je s križa snet in Mariji v naročje položen, je pri kamenu maziljenja; 14. p. pa: Jezus je v grob položen, v kapeli Božjega groba.

Vsaki dan imajo oo. frančiškani v cerkvi Božjega groba slovesno procesijo od svetišča do svetišča in to je velikega pomena, ker se s to pobožnostjo v enomer oživlja spomin na sv. kraje in se utrjuje tudi pred drugoverci. Posamezne postaje pa so te-le: 1. pri stebru bičanja, 2. v Kristusovi ječi, 3. na

kraju najdenja sv. križa, 5. v kapeli svete Helene, 6. pri stebru zasramovanja, 7. kjer so Jezusa pribili na križ, 8. kjer je njegov križ stal, 9. pri kamenu maziljenja, 10. pri Božjem grobu, 11. kjer se je Jezus prikazal Mariji Magdalen in 12. v kapeli Matere Božje. Seveda smo se tudi romarji skupno udeležili te lepe procesije s svečami v rokah, oo. frančiškani pa so v latinskem jeziku opravljali primerne molitve in popevali ali himne ali cerkvene pesni. Zdelo se mi je, da je tudi ta procesija močen in dober utis napravila na razkolnike in Turke, ko so videli, da je pobožnost avstrijskih romarjev resnična in goreča, akoravno se je vse vršilo brez hrupa in za sv. kraje dostojno.

Stara navada je, da prebedi in premoli vsak jeruzalemski romar eno noč na Kalvariji v cerkvi Božjega groba; meni se je ta srečna prilika ponudila v noči od 29. do 30. aprila. Vstopil sem v cerkev zvečer ob pol 7 uri, ker pol ure pozneje že zaprejo Turki velika in edina vrata in do 5. ure ni nikomur več mogoče vti ali noter priti. To je pač skrivnostna in važna noč za romarja; nihče, ki jo je prebedel na Kalvariji, ne zgubi iz spomina. Cerkev je tudi po noči nekoliko razsvetljena, ker lampe pri glavnih svetiščih ne smejo nikdar ugasniti in razkolniki opravljajo še pozno zvečer z velikim krikom svoje

(V Radislavcih) pri Malinedelji se je vršila dne 18. junija t. l. volitev župana. Izvoljen je bil sedaj že v četrtočkrat gospod Anton Božič.

(Skoro bi se utopil) včeraj oddelek mariborskega veslarskega kluba »Drauhort«, v čolnu so sedeli dr. Čebul, Alwies, Stark, Schönherr, Berger-Henderson itd. Zadelo so s čolnom ob most ter vsi popadali v vodo. Nekateri so se rešili sami, nekatere v bližini kopajoči se vojaki.

(Misteriozna dogodba.) Nek liberalni list je prinesel iz Studenic novico o misteriozni dogodbi v tamošnjem samostanu. Poročevalec pa ni zanesljiv, ker ne ve niti, da v tem samostanu ni »Elizabetink«, niti da je bil prej ondi spovednik Poljak, ne pa Nemeč. Po tem pa lahko sodi vsakdo, koliko je na poročilu v ostalem še resnice.

(Zakonsko zvezo) sta sklenila dne 2. julija pri Sv. Jeditri nad Laškim trgom 80 let stari Jakob Sive in 64letna Terezija Dobovšek.

(Štajarsko-kranjska meja) za izvoz prašičev je zaprta, ker je bila nekaj v celjskem okraju kuga. Svinjerejci na Štajarskem imajo vsled tega mnogo škode, ker je sedaj ravno ugoden čas za izvoz. Bolj nerodno se že ne more postopati, kakor postopajo naše oblasti pri kužnih boleznih. Če je le v enem dvorišču kuga, zapre se celi okraj, in če je tudi kuga ponehala, se mora dolgo čakati, predno se prepoved izvoza preklicje.

(Toča je padala) pretečeni ponedeljek po Poberžu pri Mariboru ter naredila veliko škodo. Ali je tudi drugod bilo tako hudourje, se nam ne poroča.

(Z modrico ovenčan orožnik v službeni zadevi pri županu.) Dne 3. julija t. l. je stopil orožnik z modrico za ušesom v gostilno pri Zepuhu v Činžati, kjer ga je navzoči gost znani Tiljen kot svojega Genosse spoštljivo in prijazno v pristni svoji nemščini pozdravil. Orožnik je imel pri tej priliki poizvedovati tukajšnje navade o razglasovanju oziroma vabljenju k volitvam občinskega od-

molitve. Sicer pa vlada, vsaj okoli polnoči, na Kalvariji sveti mir ter neka čarobna tihota in zato se romar lahko celo uda svojim znotrajnim čutom in pobožnemu premišljevanju. Posebno pred Božjim grobom in na Golgoti klečijo in molijo celo noč ne samo katoliški ampak že v večem številu razkolniški romarji in ganljivo je bilo gledati Ruse, Armece in druge, kako so se na prsa trkali in glasno molili in stekali, ker so presrečni, da so na tistih tleh, ktera je namakala Zveličarjeva kri in da se smejo tu obtoževati svojih grehov, ker oo. frančiškani vstajajo kmalu po polnoči, zato sem mogel že ob 3 zjutraj na Golgoti maševati in tudi nekatere romarje obhajati; ko so pa dobro uro pozneje zarožljali ključ v cerkvenih vratih, poslovlili smo se od Kalvarije in v srcu Boga hvalili za milost, da smo smeli Zveličarja obiskati in moliti na istem kraju, na katerem je največ trpel, na križu umrl in kjer je tudi njegovo sv. telo v grobu počivalo.

Smešničar.

Neki ubožen kmet je nesel na oslu nekaj pšenice v mesto. Ravno je bil nekoliko zadržan ostal, pa začne osel na ves glas rigati. Dva gospoda, ki sta šla po cesti proti kmetu, rečeta zaničljivo: »Ali ne slišiš, da te osel kliče?«

»O ne«, odgovori kmet, »to ni res, le od veselja se smeje, ker je dva brata srečal.«

Voznik zgubi po nevedoma sodček žganja z voza. Ko zapazi, da sodčeka ni, vrne se nazaj, da bi ga poiskal. Prvega človeka, ki ga sreča na cesti, povpraša, ali ni našel njegovega sodčeka z žganjem. »Neumnež«, odgovori mu ta, »ko bi jaz sodček z žganjem našel, bi ti na eni strani ceste videl prazen sodček, a na drugi strani pa mene v jarku ležati.«

bora v Činžatu, z ozirom na predloženi ugovor nasprotne stranke zoper dne 23. majnika t. l. zvršeno volitev novega narodnega občinskega odbora v Činžati. Orožnik je pri tej priliki tudi znanega Tiljena popraševal o tej zadevi, koji mu je kot ud ugovorne stranke seveda za ugovor ugodno razjasneval, četudi ne dejstvom primerno. No, se bo že še videlo, kakšna bo rešitev! Na svidenje!

(Na Hajdini) priredi se v nedeljo 9. t. m. po večernicah pri cerkvi Ciril-Methodova slavnost z zanimivim vspeodom.

(Zgubila se je) dvanajstletna mutasta deklica Marija Tevž p. d. Šimonova na božji pot od Sv. Valentina na Kranjskem v Šmartno pri Gornjemgradu.

(Potres bode!) V Ptujju bode dne 13. avgusta potres. Hiše se bodo tresle vsled silnega »hailanja«, katero bode ondi prouzročila velika »nemška« slavnost.

(Sneg.) Po tirolskih, koroških in zgornještajarskih gorah je pala dne 2. julija med hudo nevihto obilo snega.

(V Rihtarovce) pri Radgoni bodo letošnje počitnice romale cele trume slovenskih in nemških jezikoslovcev, kajti zasledili so tamkaj čuden, jako čuden napis, kojega še ne znajo razvozljati. Čita se: »Kestl. Nr. 4. Peter Kajdič, Flaišshäer.« Mi se ne bomo pridružili jezikoslovcem, kajti v svojo bistrumnostjo nam je že urednikovič razložil napis, ki bi se imel glasiti v pravilni nemški pisavi: Kesselbesitzer. Peter Kajdič, Fleischhauer.

(Sv. Jurij ob Ščavnici.) Prostovoljno gasilno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici priredi v gostilni g. M. Slane dne 17. meseca julija veselico s sledečim sporedom: Pozdrav. Tamburanje. Petje. Šaljiva licitacija. Kolo. Šaljiva pošta. Prosta zabava. Novo prerojeno gasilno društvo se bori z velikimi težavami. Nasprotniki pritiskajo od vseh strani. Potrebno pa je tudi gmotne podpore, in zategadelj pričakuje odbor, da bodo okoličani kakor tujci s svojo navzočnostjo pokazali, s kakim veseljem so pozdravili prerojenje zaspalega »Feuerwehra«. Začetek ob pol 4. uri popoldne.

(Katoliško bralno društvo na Polzeli) se ustanovi v nedeljo dne 9. julija ob 3 uri popoldan. Sodeluje domači možki pevski zbor. K obilni udeležbi vljudno vabi začasni odbor.

(Gornjeradganski tamburaši) priredi 9. t. m. po večernicah na vrtu g. Osojnika veselico. Vstopnina 10 kr., čisti dohodek je namenjen Ciril-Methodovemu društvu in Šentpeterskim siromakom. V ta namen se bodo vsaka preplačila hvaležno sprejemala. Ako bi bilo slabo vreme, se preloži na 16. t. m.

(Vabilo v Lehn) k zborovanju in veselici podružnice sv. Cirila in Metoda v Lehnu, okraj Maribor, ki se vrši pri Brnku v Janževem vrhu dne 6. avgusta 1899 ob 4. uri popoldne. Vspored: 1. Pozdrav po predsedniku. 2. Običajna poročila. 3. Volitev novega odbora. 4. Vplačevanje letnine. 5. Govor (g. dr. Gregorič, Ribniški). 6. Petje in tamburanje. Rodoljubi v okolici! Prav veselilo nas bo, ako bomo imeli čast, Vas ta dan v obilnem številu imeti v naši sredini. Predsednik: Jernej Pavlič.

(Vabilo na Ciril-Methodovo slavnost), katero priredi v nedeljo dne 9. julija kmečko bralno društvo v Jarenini v prostorih g. M. Cvilaka. Na vspeodu so: slavnostni govor vlč. g. prof. dr. Ant. Medveda iz Maribora, deklamacije mladeničev in deklet in petje domačega pevskega zbora. Začetek ob pol 4. uri popoldne. Ljudstvo jareninsko, pridi polnoštevilno na to versko-narodno slavnost, da se še bolj utrdiš v Ciril-Methodovem duhu. Tudi sosedje so vsi prijazno vabljeni.

(Na Španjskem) vladajo veliki nemiri. Ministerstvo namerava namreč zvišati davke, a ljudstvo, ki niti dosedanjih davkov ne more redno plačevati, se temu upira.

(Ali bo vojska?) Razmerje med južnoafrikanško republiko Transval in Angležko se je vedno zelo napeto. Transvalci nočejo

privandranim Angležem dovoliti volilne pravice, a tudi vrhovne oblasti od strani Angležke ne priznavajo.

(Eminenca kardinal Missia) se je dne 5. julija vrnil z Dunaju v Gorico. Na kolodvoru so ga čakali duhovščina, dostojanstveniki civilnih in vojaških oblasti ter velika množica ljudstva. Okoli 50 vozov je spremljalo kardinala, ko se je peljal v svoje bivališče.

(Sešito srce.) V »Edinosti« se opisuje nenavadna operacija, katero je dr. Pamoni izvršil na nekem 23letnem mladeniču. Istega so bili zločinci napali ter ga z bodalci ranili v srce na dveh mestih. Malo živega so ga spravili v bolnišnico. Dr. Pamoni je prerezal prostor med tretjim in petim rebrom ter opazoval rano v srcu. Na osrčniku je videl ubodnino, katero je razširil na šest centimetrov. V prednji steni srčnega prekata sta bili rani, po en centimeter dolgi. Iz istih je bruhala kri curkoma. Dasi sti bili rani nevarni, vendar je poskusil zdravnik sredstvo, ki se v takih slučajih še ni rabilo: zažil je rani. In glej, čez 49 dni je mladi mož zastupil ozdravljen bolnišnico.

(Sprevodnik pal z vlaka.) Na vlaku, ki je prišel dne 3. julija iz Kormina v Trst, se je zgodila huda nesreča. Sprevodnik Viljem Lange je pregledoval vožne listke ter hodil po pragih pred vozovi od enega kupeja do drugega. Kake tri kilometre od postaje Zagrad se mu je spodrsnila ena noga in revež je pal čez železnični nasip. V prihodnji postaji so zapazili, da je Lange zginil, ter so brzojavili v Zagrad. Od todi so ga šli iskat ter ga našli, kako je ves pobit ležal ob železničnem nasipu. Spravili so ga na postajo in s prihodnjim vlakom v Trst, kjer so ga sprejeli v bolnišnico.

(Kapitan Dreyfus), ki je bil na Vražjem otoku prognan, je že na Francoskem v mestu Rennes, kjer bodo zopet sodili o njegovi krivdi ali nekrivdi, da je izdal važne vojniške tajnosti. Ker je kapitan žid, opisujejo židovski listi z judovsko gostobesednostjo prestano trpljenje kapitanovo, da bi tako že zanaprej omeščali sodnike.

(Stradajoč bolnik.) Nekaj časa je tega, kar se je prijavil deželnemu sodišču v Zadru bolnik, ki se je le s težavo še držal na nogah, češ, da je v okolici zaderski ukrad več kosov živine. Prijeli so ga. A tekom preiskave se je pokazalo, da mož ni kradel nikdar, in tudi žandarmeriji ni bilo znano, da bi kje zmanjkalo živine. Na smrtni postelji je priznal jetnik, da si je tatvine le izmislil z namenom, da dobi v ječi zavetja. Nekoliko dni je tega, kar je siromak umrl.

(Kako živi Lucheni.) Težki zločin ga je spravil v kaznilnico v Genevi, kjer se sedaj postopa z njim kakor z drugimi kaznenci. Prve tri mesece je bil osamljen v celici ter je moral delati tam, kar se mu je dalo; v dotiko z drugimi kaznenci ni prišel. Sedaj ga porabljaajo za knjigoveške posle, ker v teh je izurjen. Ako noče delati, kar se mu odloči, tedaj ga kaznujejo s postom. Duhovnik in zdravnik ga smeta obiskati vsaki hip, kakor tudi predsedniki raznih društev, ki se zanimajo za kaznence, ali govoriti z njim smeta samo duhovnik in zdravnik. Lucheni je miren ter se je sprijaznil s svojim položajem; drži se torej tistih besed, katere je rekel v prvih dneh guvernerju: Jaz, gospod ravnatelj, Vam ne bom napravljaj mnogo skrbi.

(Katoličani v Rimu) so si priborili pri mestnih volitvah od 40 mandatov 17 socialisti 7 in ostale glasove so dobili liberalci.

(Od Sv. Jurija ob Ščavnici.) — Zaloga za zidanje nove farne cerkve je v sedmem upravnem letu narastla za 3265 gld. 26 kr. Vsa svota dozdej nabranega denarja znaša 15.732 gld. 09 kr. Največi prispevek v minolem letu smo dobili kot drugi del legata po pok. č. g. župniku Francu Klobasa, namreč 1589 gld. 51 kr., in prej že 1332 gld. 47 kr.

Moramo jim pač biti Jurijevčani hvaležni! Drugi legati so znašali okoli 100 gld. Posebnih dobrotnikov — razun omenjenega — to leto žalibog nimamo zaznamovati. Farmani so zložili 1022 gld. 19 kr.; obresti se je nabralo 519 gld. 91 kr., vse skup je toraj zdaj 15.732 gld. 09 kr. To je že nekaj, pa še vse premalo. Kadar bomo imeli 25.000 gld., takrat bomo začeli pripravljati. Res, da med ljudstvom ni denarja v obilnosti, pa res je tudi, da se še marsikateri nahajajo, ki bi določen prispevek (trikratno direktno dačo v treh letih) lahko naenkrat dali, in tako pripomogli, da pridemo prej do cilja. Čudno pa je govorjenje tistih, ki pravijo, tedaj bom dal, ko se bo začelo zidati; taki naj spremene svoje načelo v to: kakor brž mi bo mogoče, bom dal, da se bo prej zidalo!

(Celjski mestni urad in slovenščina.) Županstvo celjske okolice je mestnemu uradu v Celju poslalo slovenski dopis. Mestni urad pa je odgovoril, da v stvarih, ki se tičejo lastnega področja, vsprejema le nemške dopise. Županstvo celjske okolice se je pritožilo na okr. glavarstvo, a to je pritožbo odstopilo ces. namestništvu v Gradcu, katero je akt vrnilo celjskemu mestnemu uradu z nalogom, da o stvari poroča. Mestni urad je to stvar izročil pravnemu odseku, v čegar imenu je v zadnji seji poročal obč. zastopnik dr. Schurbi ter nasvetoval, da mestni urad vse agende lastnega področja vsprejema in rešuje samo v nemškem jeziku. Radovedni smo, kaj sedaj poreče ces. namestništvo.

(Drznost celjskih mestnih očetov.) Že večkrat smo ravno mi omenjali, kako surova in slabo vzgojena je nemška šolska mladina v Celju. To so gotovo začeli spoznavati v zadnjem času tudi mestni očetje v Celju. Kajti v zadnjem občinskem zborovanju so izrekli svoje začudenje nad razposajenostjo šolske mladine. Toda mestni očetje so premalo pogledali deco, kam hodi v šolo, kajti drznili so se reči, da je to deca deške okoliske šole. Poglejte še enkrat, mestni očetje, razposajeno deco po ulicah nekoliko natančneje in spoznali boste, da je to samo Vaša deca.

(Zrelostni izpiti) vršili so se na celjski gimnaziji 25. in 26. t. m. Skušnjo so prestali vsi, izmed teh štiri Slovenci (Cukala, Ozvatič, Skrbinšek, Trofl) z odliko.

(Slovenska gimnazija v Celju.) Učenci, kateri hočejo vstopiti v prvi c. kr. samostojni gimnazijski razred z nemško-slovenskim učnim jezikom v Celju, vpisujejo se v prvem obroku dne 15. julija t. l. od 9.—10. ure predpoldne v vodjevi pisarni v šolski ulici št. 21. Dotičniki naj pridejo spremljani od svojih starišev ali njih namestnikov in morajo plačati pri oglasitvi 3 gld. 10 kr. sprejemnine in učnega prispevka. Morajo dopolniti 10. leto vsaj tekom koledarskega leta 1899 ali biti stareji. Prinesti morajo seboj krstni list in spričevalo ljudske šole, napravljeno izrečno za vsprejem v kako srednjo šolo, ali navadno šolsko naznanilo. Sprejemni izpiti vršijo se isti dan in v isti hiši (šolska ulica 21) ob dveh popoldan v učni sobi prvega razreda.

(Samomor.) Dne 26. junija zvečer skočila je pri Sannhofu nad Celjem v Savinjo in utonila Roza Staudinger, doma iz Celja. Truplo nesrečnice se še ni našlo.

(Deželna gimnazija v Ptuj.) Napoved učencev za I. razred vrši se dvakrat, in sicer: ali 15. julija od 11.—12. ure, ali pa 16. septembra od 10.—12. ure. Sprejemna skušnja začenja se vsakokrat ob dveh. V II., III., IV., V. in VI. razred se bodo sprejemali in vpisovali učenci 17. septembra od 3. do 6. ure. Ptuj, dne 1. julija 1899.

Tschanel, ravnatelj.

(Od Sv. Križa pri Ljutomeru) nam pišejo: Gosp. Lapajne v «Slov. zadrugi» pravi o naši posojilnici, da «ni dokaj potrebna.» Mi g. Lapajnetu odvrčamo, da tudi ta njegova opazka ni «dokaj» potrebna. Kadar je posojilnica enkrat ustanovljena, moral bi g. Lapajne biti vsaj toliko takten, da molči v

javnosti o potrebnosti ali nepotrebnosti posojilnice, ker z nepovoljnimi opazkami posojilnici le škoduje. Sicer pa je gosp. Lapajne lahko popolnoma miren, kajti ljudje, ki imajo vsaj toliko razsodnosti v posojilniški organizaciji kakor g. Lapajne, izpovedali so, da je posojilnica pri Sv. Križu pri Ljutomeru popolnoma na svojem mestu.

(Iz Zdol pri Kozjem.) Grozna noč je bila od 2. do 3. julija. Prihrumel je iz južno-zahodne strani tak piš, da smo mislili, da bode vse narobe preobrnili. Deževalo je, kakor bi kdo iz škafa zlival in tako je bila primorana Sotla izstopiti prag svoje meje in se razlila po travnikih in njivah ter naredila precejšno škodo. Grmelo in bliskalo je tudi.

(Velike vojaške vaje) se vršijo letos, kakor znano, na Koroškem, in sicer po tem vsporedu. Dne 31. julija odide 4. batalijon 7. pešpolka iz Celovca v Gradec. Dne 10. avgusta zjutraj pride 2. batalijon 17. polka iz Ljubljane v Celovec. — Od 10. do 25. avgusta ima vaje 8., 9. in 20. lovski batalijon okrog Št. Vida. — 11. brigada (t. j. 7. pešpolk, 2. bošnjaški polk in 7. batalijon lovcev) ima vaje na črti Gradec-Volsberk-Št. Andraž-Celovec. — 12. brigada (t. j. 17. polk in 8., 9. in 20. batalijon lovcev) ima od 26. avgusta do 2. septembra vaje okrog Celovca. — 6. divizija (t. j. združena 11. in 12. brigada) ima vaje od 3. do 10. septembra na črti Celovec-Beljak-Trg. — 28. divizija, obstoječa iz 55. in 56. brigade (t. j. pešpolki 27., 47., 87. in 97.) ima vaje od 1. do 10. septembra na črti Kranj-Tržič, prekorači Ljubelj in gre dalje preko Bistrice in Rožeka do Beljaka. — Dne 11. septembra se združi celi 3. voj (obstoječ iz 6. in 28. divizije in 22. divizije brambovcov) in vaje se vršijo po tajnih načrtih med 3. in 14. vojem. Končajo vaje dne 19. septembra. Cesar pride k njim dne 17. septembra.

(Dar biskupa Strossmayera) cerkvi Sv. Križa tik Slatine. Biskup Strossmayer je poslal svetokrižkemu nadžupniku sledeče pismo: — Častni moj gospodine župniče! Šaljem Vam pet stotina forinti za Vašo cerkvo, napose pako za prozor, koji u bojama predstavlja svetoga Josipa, počima našega Gospodina Isusa, Boga našega i Spasitelja našega, glavu svete obitelji i pokrovitelja svete crkve božje. Dajem ja drage volje taj dar, uspomenom na to, da sam u kiselici Rogatačkoj trideset i više godina i po svećenstvu i po puku pravovjernom uvijek i uvijek ljubezno primljen i pozdravljen bio. Bog Vas obilno blagoslovio! Svećenstvo slovensko je čisto, učeno i revno, puk je pako slovenski dobar, pobožan i pun svete vjere i ljubavi božje. Bog dao, da tako uvijek ostane; to će mu sigurni zalog biti, da sve ono poluči, što po Bogu i po pravu svome želi, to jest mir božji, slobodu, napredak i svaku sreću božju i na ovomu i na onomu svijetu.

Preporučujem se Vašoj bratskoj ljubavi, Vašoj miloj uspomeni i Vašoj pobožnoj molitvi. Pozdrav i blagoslov svima, koji se na mene sjećaju. — U Djakovu, dne 13. lipnja 1899. J. J. Strossmayer, biskup.

Na to pismo in za dar se je zahvalil veleč. g. nadžupnik Korošec s sledečim listom: Vaša ekscelencija! Prevzvišeni gospod biskup! Pokorno podpisani se s tem prav ponižno zahvaljuje v svojem in imenu vseh župljanov za milostno poslani dar 500 forintov za našo nadžupno cerkev Sv. Križa. Podpisani v duhu udano poljubljiva roko Vaše Prevzvišenosti, ki je že toliko žrtvovala v cerkvene in narodne namene, milo proseč večnega Boga, da Vaši Ekscelenci to dobroto obilno poplati na tem in onem svetu! Vaše Preuzvišenosti udani sluga, Sv. Križ tik Slatine, dne 23. junija 1899. Fr. Korošec, nadžupnik.

(Občni zbor pevskega društva „Maribor“) se je vršil v soboto dne 1. t. m. Ob 1/2 9 uri ga otvoril predsednik dr. Pipuš s primernim nagovorom, v katerem je izrekel nado, da je to zadnji občni zbor kategegakoli slovenskega društva, ker odslej ne bomo beračili prostorov, ampak bomo v

svojem «Narodnem domu». Pozival je ude, naj bodo marljiveji, ter da bi vsak agitoval, da se društvo pomnoži. Nadalje je povedal, da je imelo društvo dve veselici, kateri sta v moralnem oziru imeli vspeh. Tajnikovega poročila ne bom omenjal. Blagajnik je prebral svoje poročilo, katero se je vzelo na znanje. Pri točki: Volitev odbora, priporoča slikar g. Gosar, naj se z vzklikom voli predsednikom dr. R. Pipuš. Predsednik je izvoljen in se zahvali, poudarjaje, da bo delal, posebno v letošnjem letu, kar bo v njegovih močeh. Priporoča, da bi se tudi z vzklikom volil odbor, katerega on zboru predlaga. Se zgodi. Občni zbor predsednik s kratkimi stavki zaključil in pevski zbor otvoril domačo zabavo. Popevale so se krasne pesmice in vse je bilo tako nekako domače, neprisiljeno-veselo. Vleč. g. prof. dr. Medved, burno pozdravljen, je imel slavnostni govor, poudarjaje zasluge odhajajočega pevovodje g. A. Skrbinška in g. Skvarče, kateri pa ostane še v Mariboru. Napilo se je tudi narodnemu ženstvu in izrekla nada, da bi se še večkrat sešli tako skupaj ter se zabavali. Ko konča zaorijo burni živio-klici in pevci zapoje: «Na zdar!» in «Slovenec sem!» Slikar g. Gosar je kazal senčne podobe, kar je vzbudilo obilo smeha. O pozni uri razšli smo se zadovoljno na dom z zaupanjem, da se bomo v «Narodnem domu» pogosteje sešli k domači zabavi na jezo nemčurjev.

(Bralno in pevsko društvo Maribor) si je v prvi seji sestavilo odbor, voljen pri občnem zboru tako-le: predsed. g. dr. R. Pipuš, podpredsednik g. Ivan Gosar, tajnik g. Franc Košar, blagajnik g. Ivan Poseb, odborniki gg. A. Rebol, Franc Perme in Jakob Gantar, namestnika gg. Avg. Janša in Ivan Koroša, računsko preglednika gg. J. Gospodarič in Vinko Vauda. — Kdor se ni ud tega koristnega društva, se vpiše lahko v pripravljeno knjigo v društveni sobi «Narodnega doma.»

(Železnica Radgona-Ljutomer.) Dne 30. junija je bil na Dunaju redni občni zbor lokalne železnice Radgona Ljutomer. Računski zaključek izkaže dohodkov 25.919 gld., stroškov 14.172 gld., prebitka 11.747 gld. S tem je treba najpreje pokriti primanjkljaj iz prejšnjega leta v skupnem znesku 9480 gld.

(Nova knjigotržnica.) V Gosposki ulici odprl je gosp. Karol Scheidbach v Wöflingovi hiši št. 28 knjigotržnico. Več v oglasu in na lepakih.

Loterijske številke.

Trst 1. julija 1899: 66, 36, 49, 15, 87
Linc » » » 8, 2, 34, 3, 54

Krščansko dobro delo, zraven pa še sreča!

Iščejo se v vsaki fari zanesljive osebe, možki ali ženske, trgovci in drugi, ki bi hoteli za dobro plačilo prodajati srečke (lose) za zidanje nove farne cerkve pri Sv. Magdaleni v Mariboru. Kdor bi hotel razpečavati srečke, naj naznani farnemu uradu sv. Magdalene v Mariboru svojo addresso in koliko sreček želi. Več se mu bo potem pismeno naznanilo. (Srečke so po eni kroni. Dobitki so 1 par težkih volov, dve molzni kravi, 10 polovnjakov dobre starine itd. Srečkanje bo šele 31. avgusta t. l.; izsrečkane številke in dobitki se bodo hitro po izsrečkanju objavili v „Slov. Gosp.“)

Bažnata obleka iz surove svile gld. 8.65

do 42 gld. 75 kr. za popolno obleko. Tussors in Shantung-Pongees — ter črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gold. 65 kr. — v najnovosegnejših tkaninah, barvah in vzorcih. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno. G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, delo-ljubnim in stalno naseljenim osebam se prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante.